

MAMA

FARNOSTI
AŠÍ
KUALITY
ěsíční

ČÍSLO 7/06

Milí farníci,

blíží se prázdniny, období tolika lidmi očekávané, přitažlivé a krásné: ...ukončený školní rok, vysvědčení „v kapse“, vidina odpočinku i nových zážitků a dobrodružství... – co víc by si člověk mohl přát? A je to tak správné! Vždyť i dospělí za svou práci a děti za námahu ve škole si zaslouží pořádný odpočinek. „Vypnout“ na chvíli, odreagovat se, zapomenout na povinnosti – to je smysl prázdnin, či dovolené. A nic špatného na tom není. Vždyť i moudrá kniha Geneze vypráví o tom, že „Bůh sedmého dne odpočinul od všech svých prací...“

Na jednu věc bych však chtěl upozornit. Pokud někdo bere modlitbu, nebo návštěvu kostela jako povinnost, může se stát, že si bude chtít o prázdninách „odpočinout i od Pána Boha“. A to by zřejmě bylo špatné! Dovedete si před-

stavit, jak by vypadaly naše prázdniny bez Pána Boha, kdybychom na něho úplně zapomněli? O tom by zřejmě nejlépe mohli vyprávět ti, kdo svou nerozvážností způsobili nějaké neštěstí, přecenili své síly, ublížili nezodpovědností druhému... Nic takového bychom si jistě nepřáli.

Proto pamatujte na Pána Boha i o prázdninách, modlete se pravidelně a navštěvujte nedělní i sváteční mši svatou, kdekoli budete. Ať jsou na vás patná slova křesťanské písně: „Nám radostí jsi, Pane, ty, ...“ Vždyť Pánu Bohu nesloužíme proto, že je to naše povinnost, ale spíše se má naše služba Bohu stávat radostí. Přeji vám všem požehnané prázdniny.

Ladislav Kozubík, farář

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. července – neděle	13. neděle v mezidobí
3. července – pondělí	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4. července – úterý	Památka sv. Prokopa, opata
5. července – středa	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA
A METODĚJE, BISKUPA,
patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
9. července – neděle	14. neděle v mezidobí
11. července – úterý	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
14. července – pátek	Svátek bl. Hroznaty, mučedníka
15. července – sobota	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
16. července – neděle	Slavnost VÝROČÍ POSVĚCENÍ KATEDRÁLY
22. července – sobota	Památka sv. Marie Magdalény
23. července – neděle	16. neděle v mezidobí
25. července – úterý	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. července – středa	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. července – čtvrtek	Památka sv. Gorazda a druhů
29. července – sobota	Památka sv. Marty
30. července – neděle	17. neděle v mezidobí
31. července – pondělí	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

MALÁ KATECHEZE – SLUNCE

Milí přátelé, v následujících dnech si mnozí z nás budou užívat slunečních paprsků, jiní budou naopak vyhledávat stinná místa, aby unikli jeho záru. Sílu slunečního světla a jeho teplo vnímal již prehistorický člověk. Slunce bylo uctíváno jako výraz nadpozemské moci. Pro Egyptány bylo garantem kosmického řádu, protože každé ráno vystupovalo z temnoty. V Babylónii bylo slunce vnímáno jako hrdina a vítěz v boji nad temnotou, smrtí a jako vyhlášovatel božského práva. Motivy slunce jako božstva se objevovaly i v antice. V Písmu svatém čteme, že slunce bylo stvořeno čtvrtého dne (Gn

1, 14 - 19). Starý zákon často používá kosmického slunce jako metaforu Božího slunce. Např. v Knize Žalmů čteme: „...vždyť Hospodin je štít a slunce“. I v Novém zákoně se slunce objevuje. Uvedme alespoň, že při Ježíšově smrti se zatmělo slunce (Lk 23, 45), což bylo pro věřící symbolem pravého slunce. Připomeňme si také, že památka Ježíšova narození, dříve slavená 6. ledna, byla asi v polovině 4. stol. přesunuta na 25. prosince, aby bylo potlačeno slavení kultické slavnosti římského boha Sol Invictus, která připadala právě na tento den.

(Lukáš Volný)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Benedikt z Nursie

Volba svatého pro tento měsíc byla vcelku jednoduchá. Vždyť koho jiného vybrat, než sv. Benedikta, jehož jméno nosí současný papež.

Sv. Benedikt z Nursie je nazýván otcem západního mnišství. Je autorem proslulého hesla benediktinského řádu „Ora et Labora“ – Modli se a pracuj. Benedikt se narodil v malém místě Nursii v drsném horském kraji Umbrie v Itálii. Protože byl velmi talentovaný a inteligentní, poslali ho jeho rodiče po základním školním vzdělání na studie do Říma. Studia však nedokončil, a to ne z důvodu vlastní neschopnosti, ale byl natolik šokován nemravností života svých spolužáků, že se uchýlil do horské samoty. Zde pak žil v osamělé jeskyni po několik let v přísném pokání. Pro jeho pověst a vzdělanost ho nakonec společenství poustevníků blízkého kláštera jmenovalo svým představeným. Když se však Benedikt rozhodl život poustevníků uspořádat, pokusili se ho otrávit jedem. Zklamany Benedikt se znovu vrátil do své jeskyně u Subiaka. Postupně tam začal

shromažďovat poustevníky z celého kraje a vytvářet mnišská společenství – tím byl dán základ mnišství na Západě. V roce 529 Benedikt opustil svou jeskyni a u místa Cassina, jihovýchodně od Říma, založil proslulý klášter Montecassino. Zde také napsal svou „Regula Benedicti“, která se stala základem všech benediktinských klášterů Západu.

Tento velký světec, patron Evropy, učitelů, horníků, speleologů, studujících a mnoha dalších oblastí lidského života, zemřel tak, jak žil. Na Zelený čtvrtek roku 547 vydechl naposledy při modlitbě před oltářem klášterního kostela v Montecassinu.

(Lukáš Vohýň)

AKTUALITY Z FARNOSTI

Termíny primičních mší svatých v blízkých farnostech

2. 7. 2006 v 14.00 hod – Petr Kříbek, farnost Ostrava-Pustkovec

5. 7. 2006 v 15.30 hod – Tomáš Mlýnek, farnost Ostrava-Pustkovec

9. 7. 2006 v 15.00 hod – Lukáš Engelmann, farnost Hrabyně

Novinka v Katolickém týdeníku

Od svátku sv. Cyrila a Metoděje až do září pořádá pro své čtenáře Katolický týdeník velkou letní soutěž o ceny (zájezd, televize, satelit pro příjem TV NOE, knihy a další zajímavé ceny).

K účasti stačí během léta pozorněji sledovat každé číslo KT, vystříhovat soutěžní kupóny a odpovědět na jednoduché otázky.

Přejeme hodně štěstí!

STRÍPKY

*U příležitosti 20. výročí kněžského svěcení si dovoluujeme poděkovat našemu milému panu faráři **P. Ladislavu Kozubíkovi** především za příkladné duchovní vedení, za vše dobré, co pro naši farnost dělá a také za jeho obětavost i laskavý humor. Vypošujeme mu hojnost Boží přízně, zdraví a „salesiánského optimismu“.*

farníci z Ostravy-Třebovic

PORCIUNKULOVÝ ODPUSTEK

Vyprošený dar svatého Františka poutníkům

Maxima datur Francisco indulgentia Patri, Hanc tamquam proprium possidet Ordo minor. Otec František dostává největší odpustek, ten má řád menších bratří jako vlastnictví.

V loňském roce jsme s rodinou navštívili Assisi a bylo to moc pěkné. Procházeli jsme každý den po stopách Františka a těšili se z každého zákoutí a oblíbených míst, ze kterých se ve své době těšil i on. Skrze jeho oblíbené věci jsme se snažili postihnout jeho pohled na svět a vcítit se tak trochu do jeho osoby. Co asi prožíval, když si z kusů podřadné látky sešíval dohromady svůj hábit? Každý jeho šev má jiný tvar, některé jsou husté, jiné zas řidší a s většími rozestupy. Na co v tu chvíli

práce myslel a za co se modlil? Ale co je hlavní, svatost jeho osoby vyznačuje z této pozůstalosti i dnes, jakoby Francouzsko (Francouz) sundal své šaty právě před chvílí. Mnoho pozoruhodností jsme viděli, cítili a prožili, ale jedna důležitá věc nám unikla. A tou byla... návštěva skrytého kostelíku Porciunkula, který si František zamiloval a z něhož se rozhodl vytvořit kolébku a pramen jeho poslání. Píšu o tom ze dvou důvodů. Ten první je, že závidím všem, kteří ho již navštívili.

Snad se tam ještě někdy podíváme...

A ten druhý je, upozornit na něj ty poutníky, kteří se do Assisi teprve chystají, aby jim neunikla návštěva tohoto určitě vzácného místa. Jsou s ním spojeny mnohé zázraky, mimo jiné vyhnání satana a milostivý souhlas Pána s odpuštěním hříchů všem kajícím se poutníkům, kteří vstoupí do kostelíku.

Později z rozhodnutí papeže byla započata na jeho místě stavba baziliky Santa Maria degli Angeli, která měla chránit původní kostelík (i přestože františkáni nesouhlasili s tak grandiózním projektem). Tato bazilika je považována za jeden z největších křesťanských chrámů.

Přenesme se nyní o pár století do minulosti a připomeňme si, spolu s naší archeologickou společností jednu událost, která je pro františkánskou tradici tolik důležitá.

Když svatý František dlel u Svaté Marie Andělské, dostal v nočním zjevení pokyn, aby šel do Perugie za papežem Honoriem III. a vyžádal odpustek pro kostelíček Porciunkuli, který opravil. Šel tam druhý den v doprovodu bratra Massea.

Papež dal nejdříve Františkovi dispens od obvyklého povinného poplatku za privilegium a pak se ptal: „Kolik roků odpustků žádáš?“ Svatý František odpověděl: „Svatý otče, ať mi Vaše Svatost ráčí dát ne roky, ale duše.“

A pokračoval: „Chci, budete-li souhlasit, aby každý, kdo přijde do tohoto kostela vyzpovídán a s lítostí nad hřích, byl zbaven všech svých hříchů,

viny a trestu, na nebi i na zemi, ode dne křtu až po den a hodinu, kdy vkročí do tohoto kostela.“ Na papežovu námitku, že není zvykem římského dvora udělovat takový odpustek, světec odpověděl:

„To, co žádám, není ode mne, ale od Toho, který mě poslal, našeho Pána Ježíše Krista.“

A papež uzavřel: „Souhlasíme, abys jej dostal.“

Zde se také František rozhodl ukončit svou pozemskou pout'. Sem byl odnesen a unaven a chorobou vysílen zde umírá...

Děkujeme, Františku.

(Radim Prokop)

Nejvyšší, všemocný, dobrý Pane,
Tobě buď chvála, sláva, čest
a všechno dobrořečení...

Požehnání sv. Františka

Pán at' ti žehná a at' je tvou strážil!
At' nad tebou rozjasní svou tvář
a smiluje se nad tebou!
At' k tobě obrátí svou tvář
a dá ti svůj mír!
Bratře, Pán ti žehnej!

Aktivity Společenství střední generace

V našem společenství, přestože se to nezdá, se už scházíme čtvrtý rok.

Náš program se během tohoto období stále vyvíjí, formuje a myslím si, že je stále pestřejší. V uplynulém období jsme se, kromě jiného, podíleli na organizaci besedy pro naše farníky se sestrou Dobrého Pastýře ze Srí Lanky, uskutečnili jsme filmová odpoledne s promítáním filmů Turínské plátno a Mise, promítali jsme diapozitivy z poutního zájezdu do Lurd. Členové našeho „spolča“ pomáhali s realizací vánočních a velikonočních dělen dětí, Třebovického jarmarku a v současné době s akcemi Třebovické archeologické společnosti při hledání pokladu Jindřicha Bzence ze Střebovic. Kromě těchto všeobecně známých akcí pořádáme každým rokem výlety do blízkého i vzdálenějšího okolí, jejichž cílem byly např. Živá voda ve Frýdlantu nad Ostravicí, nová křížová cesta v Píšti, studánka v Bělském lese či nový dřevěný kostel sv. Kateřiny v Hrabové.

Maria hilf

Zatím posledním cílem našich nedělních výprav byly Zlaté Hory a jejich křížová cesta k poutnímu kostelu „Maria hilf“. Všichni účastníci zdolali bez úhory čtyři kilometry dlouhou, do kopce stoupající křížovou cestu, navíc jsme se mohli kochat pohledem do krásného jarního údolí jesenických hor. Zpěv mariánských písní a společná modlitba v poutním kostele byly poděkováním za zdařilé a smysluplně prožité odpoledne.

(Dalibor Vításek)

OKÉNKO PRO DĚTI

Tajenkou je předzpěv k evangeliu, také nejstarší literární památka ve staroslovanšském jazyce. (Při luštění vám může pomoci 19. vydání DUHY.)

						G																			

1. Cyril a Metoděj jsou patrony jednoho kontinentu. Kterého?
2. Do jakého jazyka překládali Bibli a další texty?
3. Jak se jmenovalo město, z kterého přišli?
5. V roce 862 je pozval kníže Rastislav. Napište tento rok římskými číslicemi.
6. Jak se jmenuje písmo, které vytvořili?
7. Jaké bylo Cyrilovo jméno, když přišli na Moravu?

Když spinkám

Co se děje v noci ve snech,
když se choulím v postýlce?
Zdají se sny malým dětem,
tatínkovi, mamince.

Měsíček nám zazpívá,
hvězdičky sní vdolek,
z postýlky se rázem stává
kouzelný svět kluků, holek.

Kdo to štětec nosí světem,
kdo rozdává radost dětem?

Andělé se z nebe snesli,
kdo jiný sny v noci kreslí?

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Co je Duch aneb moderní krize

Základem teologie je pokus vypovědět nevypověditelné. Na rozdíl od jiných vědních oborů, kdy se člověk pokouší proniknout do tajemství pozorovaného objektu, se teolog nebrání tomu, aby byl pozorovaným objektem sám proniknut. Vlastně je pro člověka pozorujícího Boha nezbytné, aby se jím nechal proniknout, protože by se mu lehce mohlo stát, že mu pozorovaný Bůh zcela unikne pozornosti. Nakonec není jisté, kdo koho v tomto vztahu poznává, kdo je vědec a kdo je pozorovaný (srov. Gal 4, 9). Podobné je to i s duchem. V antice byl lidský duch ztotožňován s božským světem idejí, na kterém má člověk podíl svým nazíravým rozumem. Podle Platóna má

člověk
rozumovou

schopnost nazírat a rozpoznávat ideje, na kterých stojí celý svět i samotná podstata člověka. U Aristotela a posléze také u Tomáše Akvinského byl duch spojován přímo s rozumovou činností duše. Rozum je tak nezbytný pro rozpoznávání pravdy, té pravdy, kterou je nutné nechat přefiltrovat srdcem, abychom se pro ni mohli rozhodnout a jí si také zamilovat. Poznání pravdy je základem předpokladem k objektivnímu vidění všech stvořených věcí, tudíž se nejedná o cíl poznání, ale o činnost nebo chceme-li cestu. Takovou Pravdu uschopňuje vidět zase jenom Duch (srov. J 14, 16-17). Zde se však už

jedná o Ducha darovaného, Ducha Božího neboli milost. Jedná se již o nový život v Duchu (srov. Ř 8). Kdo chce žít podle Ducha, musí se radikálně pro něj rozhodnout, aby přijal pečeť nového života a takové rozhodnutí se děje při křtu (srov. Jan 3, 5-8; Ř 6; 2 Kor 1, 22).

Duch je kamenem úrazu vždy, když se nedokážeme oprostít od materiální přičinnosti, kterou chceme vždy vidět za svým osobnostním růstem a životními úspěchy. Člověk si chce sice prožít opojný pocit vítězství, chce být velikým, ale v pravdě není ničím. Často dnes chápeme duchovní růst jako práci sami na sobě, ale je to především práce Boží na nás. Chceme tvrdit, že ctnosti a životní štěstí vůbec, jsou výsledky našich schopností, ale to je lež. Takový člověk, který si nesmírně cení svých ctností, se staví do pozice pohannů, kteří chtějí provolávat obyčejné lidi za bohy (srov. Sk 14, 11-18).

Pokud se dá mluvit o nějaké krizi v moderní době, pak je to asi krize v rozlišování duchů. Michal Altrichter tuto krizi vidí v zaměňování duchovních příčin za hmotné následky. Co to znamená? Duchovní krize v moderní době vyvěrá převážně z nechtu rozlišovat mezi duševním a duchovním. „Dnes si každý představuje, že už jen při četbě jakékoli knihy se jedná o duchovní činnost.“ Duch je ale mnohem blíž, je tak blízko našeho já, že ho už ani nevnímáme. Poznání Ducha, jak jsme si už řekli, nestojí na lidském výkonu, je více zakotven v realitě, v okolí člověka a v řádu světa. (Srov. ALTRICHTER, M. *Duchovní a duševní*.

Olomouc - Velehrad: 2003, str. 78.) Právě moderní kultura má vážné problémy s vnímáním reality, vše zahluje imaginací a virtualitou. Pokud tento trend pronikl i do církevního prožívání – symboly víry a symboly liturgie prožívané jako něco snového a nereálného – pak se nedostavuje mnohdy ani kýžený psychologický zážitek, pro který se takto symboly degradují. Bez vnímání reality a věcí tak jak jsou, není možné se otevřít ani Duchu. Už Augustinovo tvrzení, že nadpřirozené předpokládá přirozené, nám napovídá, jakým způsobem vnímat souvislosti mezi přirozeným řádem (např. tělem, církví, přírodou) a nadpřirozeným (působením Ducha). Zajímavou otázkou pak může být, proč se v dnešní viditelné církvi tak málo projevují charismata, a to nemyslím jen mimořádné projevy ve smyslu 1 Kor 12-14, ale více ve smyslu služby pro církevní společenství, jakými jsou povolání ke kněžství, k zasvěcenému životu atd.

(Ivo Křížka)

RECEPTÁŘ

Srnčí hřbet s jablky

2 žloutky, 20 dkg moučkového cukru, 25 dkg nastrouhaných jablek, 20 dkg hrubé mouky, ½ balíčku prášku do pečiva, sníh ze 2 bílků, 1 hrst mletých ořechů. Vše smícháme dohromady,

nakonec sníh z bílků a pečeme asi 40 minut v předehřáté troubě při 180.°C. Rozkrojíme, spojíme džemem (např. rybízovým) a ozdobíme šlehačkou.

(Marie Dostálková)

Domácí chléb

1 kg hladké mouky
kostka droždí
3 rovné polévkové lžíce soli
3 rovné polévkové lžíce kmínu
„kvásek“ z chleba

Postup:

1. Z koupeneho bochníku chleba odkrojíme asi 10 cm a střídku namočíme do vody (nejlépe přes noc).
2. Ve ¼ l vlažné vody s kostkou cukru a troškou mouky necháme vypěnit droždí.
3. Do mísy vsypeme mouku, přidáme sůl a kmín, vypěněné droždí a připravený „kvásek“ ze střídky chleba.
4. Rukama vypracujeme těsto průměrné hustoty (v případě potřeby přili-

jeme trochu vody, která zůstala z „kvásku“).

5. Těsto necháme vykynout, pak vytvářejeme bochník.
6. Pečeme na pomoučeném plechu nebo na pečícím papíru. (Pomoučíme jen tu část plechu, na které bude ležet chléb, jinak se mouka okolo bude pálit).
7. Vložíme do rozpálené trouby a prudce pečeme 10 minut, poté chléb na několika místech propícháme a dopečeme ještě 50 minut ve středně teplé troubě.

Recept je osvědčený v praxi, pečte tento chléb již třicet let. Ovšem nesmíte si splést sůl s cukrem, jak se mi to podařilo posledně. Hosté to našťásti vzali s humorem ...

(Bronislava Volná)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fAmosti
vydává Římskokatolická fAmost Ostrava-Třebovice
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice
Tel.: +420 596 964 942

<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: L. Volný, e-mail: volny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou 5,- Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 7. 2006